

NBF's DOMSUTVALG

DOM NR. 13

Sak : Innstilling om suspensjon av Kristian Kolberg fra Juryen under Numedalsrally 2002
Løpsarrangør : NMK Nore og Uvdal
Løpskategori : Nasjonalt rally
Løpsdato: : Lørdag 2. mars 2002
Arr. Lisens : 02.3086
Jury: : Ole Gustav Sannes, Leder
Arne Eikåsen
Ronny Hansen
Domsutvalget : Roar Forgaard, Leder
Arve Herstrøm
Terje Bjerkli
Børge Hedemann Larsen, varamedlem
Harald Lauritzen, varamedlem
Trond Bakkom, sekretær
Møtedato : Onsdag 4. april 2002

Formalia i forhold til NBF's jurisdiksjon over anklagede, DU's habilitet og innkalling av partene ble funnet ivaretatt i henhold til gjeldende regler.

Som klager møtte Juryens medlemmer. Som anklagede møtte Kristian Kolberg.

Klager hadde meldt inn 2 vitner: Egil Nygård, Løpsleder
Torill Karlsrud, Ass. Løpsleder

Anklagede hadde meldt inn 4 vitner: Kjell Pettersen, kartleser anklagedes bil
Ola Fløene, kartleser i annen deltakers bil
Egil Nygård, Løpsleder
Per Broen, medarbeider i TV Media

Innstilling om straff fra Jury, diverse løpsdokumenter samt to brev fra anklagede ble lagt frem for DU.

Ingen av partene hadde innvendinger mot at Domsutvalget kunne behandle saken.

Hendelsesforløp:

Anklagede Kristian Kolberg deltok i Numedalsrally 2002 som anmelder og fører. Han fullførte løpet, kjørte over målrampen, men kjørte ikke inn i parc fermé. Han valgte å unnlate å kjøre inn i parc fermé etter han var blitt gjort oppmerksom på at han hadde pådratt seg et tillegg på 5 minutter på en tidligere transportetappe.

Forholdet ble av løpsledelsen rapportert til Juryen som avholdt møte og besluttet å innstille til NBF en suspensjon av Kolberg på 3 måneder for brudd på NSR §§ 18 og 413. Denne beslutningen ble meddelt Kolberg i brev datert 4. mars.

Saksforløp:

Klager har i det vesentlige anført:

Kolberg ledet løpet hele dagen og kom til mål som første bil. Løpsleder hadde der varslet Kolberg at en tidligere diskutert tidsstraff ville bli stående. Kartleser Pettersen hadde reagert meget sterkt på dette og uttalte at "dette gidder vi ikke" og at de ville reise hjem. De hadde deretter kjørt av/over målrampen men fortsatte ikke inn i parc fermé som reglene tilsier. Dette forholdet ble rapportert til Juryen.

Det var mye media tilstede ved målgang da Kolbergs kartleser viste sin sterke reaksjon og laget deretter avsto fra å kjøre i parc fermé. Juryen anså dette som uheldig for sporten og la blant annet dette til grunn for sin beslutning om å innstille på suspensjon. De så det videre svært uheldig at en profilert person som Kolberg ikke valgte å følge reglene. Juryen fryktet negativ signaleffekt samt en del mediaoppstyr.

Juryen viste til ISR § 42 b, NSR §§ 18 og 413 som alle omhandler parc fermé bestemmelser. En bil er å anse som å være i parc fermé ved passering av mållinjen og er dermed underlagt disse strenge bestemmelsene. Det er et klart brudd på regelverket å unndra bilen fra parc fermé etter passering av mållinjen. Kolberg hadde passert denne linjen, og var dermed å anse som i parc fermé.

Det ble også vist til NSR § 302 A som bestemmer at en bil som har deltatt i et løp ikke kan unndras fra etterkontroll og at den må forbli i parc fermé inntil protestfristens utløp. Juryen hadde besluttet etterkontroll av biler, men dette var ikke offentliggjort eller kjent på tidspunktet da Kolberg forbrøt seg. Kolberg's bil var ikke tatt ut til etterkontroll.

Juryen hadde kommet frem til at 3 måneders suspensjon måtte være en riktig straff for dette bruddet mot regelverket. De opprettholdt sin innstilling.

Anklagede har i det vesentlige anført:

Ved start hadde de fått utlevert en deltakermelding som de av forskjellige grunner hadde glemt å ta hensyn til. Meldingen tilsa at det var et tillegg på 5 minutter på en transport fra service og frem til TK 3A. Etter innkomst TK 3A ble de oppmerksom på feilen de hadde gjort. De hadde diskutert dette der og da med andre deltakere som hadde gjort samme feilen. En annen deltaker hadde vært i telefonisk kontakt med Løpsleder og fått inntrykk av at det muligens kunne "ordne seg".

Etter ankomst regruppering etter SS 4 hadde de hatt kontakt med Ola Fløene som også hadde snakket med Løpsleder på telefon. Iflg Fløene hadde Løpsleder uttalt at tidstillegget sannsynligvis ville bli strøket. Kolberg hadde opprinnelig planer om å bryte løpet da løpet ikke talte i NM samt at han ikke ville risikere bil eller bruke kostbare dekk etc. for kun å få en dårlig plassering p.g.a. et tidstillegg fra en transport etappe. Etter å ha mottatt meldingen fra Fløene valgte han imidlertid å fortsette.

Ved TK mål hadde Løpsleder Nygård kommet bort til bilen og fortalt at tidstillegget ville bli opprettholdt. Kolberg og kartleser hadde naturligvis blitt svært skuffet da de hadde vært i tro at tillegget ville bli strøket. Etter noe diskusjon om hvor mye tillegget ville bli, besluttet de at de ønsket å bryte løpet. De ga deretter beskjed til postmannskapene at de brøt, kjørte over målrampen som var eneste vei, og unnlot å kjøre i parc fermé da de anså seg for å ha brutt.

Kolberg viste til NSR § 413 som sier at parc fermé er obligatorisk kun for de biler som fortsatt deltar i løpet. Han hadde brutt løpet og var dermed ikke lenger deltaker og da ikke forpliktet å kjøre til parc fermé. Han viste videre til NSR § 86 at beslutning om suspensjon kun kan brukes ved grovere forseelser. Hans mulige brudd kunne ikke ansees som grovt. Kolberg mente at regelverket angående parc fermé var uklart og at slike uklarheter måtte komme til fordel for den anklagede.

Primært påsto Kolberg at han måtte frifinnes. Subsidiært kunne ikke dom føre til suspensjon som kun kan brukes for grovere forseelser.

Domsutvalget har besluttet følgende:

- Innstilling om suspensjon av Kristian Kolberg tas ikke til følge
- Dommen er enstemmig

Premisser:

Bestemmelser om avbrutt løp i rally finnes i NSR § 428. I denne sammenheng er det første ledd som er relevant:

”Deltaker som bryter i en konkurranse, skal uten ugrunnet opphold enten personlig, pr. telefon eller på annen måte meddele dette til arrangøren.”

Det settes ingen begrensinger til når et løp kan brytes, eller krav til begrunnelse. Det settes kun krav til varsling av arrangøren. Det settes heller ikke bestemte krav til hvordan det skal varsles.

Imidlertid er det bestemmelser om når, og hvilke biler som er underlagt parc fermé reglene. Iflg NSR § 18 er en bil som har passert mållinjen under disse regler. For rally, så bestemmer NSR § 413 at parc fermé er obligatorisk for biler som fortsatt deltar i løpet. I et rally er det derfor interessant å definere når en bil har passert mållinjen. I og med at NSR § 428 ikke setter krav til når en deltakers rett til å bryte et løp opphører, anser DU at denne retten ikke opphører før en deltaker forlater TK mål som er hans siste ”offisielle” kontakt med arrangøren. I denne saken valgte anklagende å bryte løpet mens han sto på siste kontrollpost. Han varslet arrangøren ved

postmannskapene om at han brøt. Han har dermed etterkommet kravene i § 428 og er ikke lenger å anse som en deltaker. Kravet i NSR § 18 om at mållinjen skal være passert er ikke oppfylt.

Intensjonene bak parc fermé bestemmelsene anses av DU å være relatert til teknisk etterkontroll og til å begrense en deltakers mulighet til å gjøre endringer på sin bil. Dette bekreftes av ISR § 42 b) som sier at parc fermé er obligatorisk i de løp der det foretas teknisk kontroll. I denne saken anser DU at anklagedes valg om å bryte løpet ikke er relatert til å unndra seg teknisk kontroll selv om dette skjedde på siste tidskontroll før parc fermé.

NSR § 18 siste ledd bestemmer at kontrollsoner i rally er underlagt parc fermé bestemmelsene. Denne bestemmelsen er inntatt for å regulere at det ikke kan utføres service på biler mens de befinner seg i en kontroll sone. Dette bekreftes av ISR § 42 b) siste ledd. Bestemmelsen i NSR § 18 er derfor ikke relevant i denne saken.

NSR § 302 A beskriver hvem som beslutter etterkontroll og hvordan man deretter skal gå frem. Kravene i bestemmelsen kommer først til anvendelse når det er bestemt etterkontroll og da kun for de deltakere som det besluttet kontroll av. Bestemmelsene i paragrafen har ikke relevans i denne saken.

Forholdet er med dette ikke straffbart og Kolberg frifinnes. I og med at forholdet ikke finnes straffbart, kan det heller ikke være til skade for sporten.

Under vitneforklaringene kom det frem at rapporten fra Løpsleder til Juryen hadde vært misvisende med hensyn til at Pettersen hadde reagert veldig sterkt. Dette ble korrigert til at han hadde vist sterk skuffelse.

DU anser at diskusjonen om tidstillegg skulle strykes eller ikke, tilligger en misforståelse mellom partene. Iflg løpsleder så hadde han uttalt på de første henvendelsene fra førerne at dersom det var gjort en feil av arrangøren, så skulle de rette denne. Han sendte sin Ass. Løpsleder til SS-3 for å kontrollere forholdet, og fant at det ikke var feil i arrangementet og at tidstraffen måtte opprettholdes.

Partene ble gjort oppmerksom på sine rettigheter til appell og om de regler som gjelder. Det ble videre opplyst at dommen samt premisser ville være tilgjengelig på NBF's kontor senest tirsdag 09.04.2002 klokken 1200. Appellfrist settes til onsdag 10.04.02 kl. 1200.

Oslo, tirsdag 9. april 2002

Roar Forgaard

Arve Herstrøm

Terje Bjerkeli